

Resolució 278/2020, de 28 de maig

Número d'expedient de la reclamació: 215/2020

Administració reclamada: Ajuntament d'Esplugues de Llobregat

Informació reclamada: Expedient de selecció per ocupar una plaça de tècnic d'ocupació.

Sentit de la resolució: Inadmissió parcial i desestimació parcial

Resum: El procediment de sol·licitud d'informació de l'LTAIPBG empara l'accés a la informació preexistent a mans de l'Administració, però no la informació encara no existent o futura. Així es desprèn del requisit de possessió material a què es vincula la definició d'informació pública que, als efectes dels drets i obligacions derivats de la legislació de transparència, en fa l'article 2.b LTAIPBG. I a aquests efectes, la referència temporal a la què s'ha de referir la informació és la de la data en què es sol·licita, de manera que seria informació pública la que prèviament a la sol·licitud existís a mans de les administracions, i no ho seria la que en aquella data encara no existís. Per tant, la sol·licitud i la reclamació s'han d'inadmetre parcialment en relació amb la petició d'informació futura que es vagi incorporant a l'expedient a partir del moment en què es formula la sol·licitud, el 4 de febrer de 2020. Cal entendre que l'accés a l'expedient del 10 de febrer ha satisfet adequadament la sol·licitud en la part que era admissible (consulta de la informació preexistent a l'expedient en la data en què va formalitzar la sol·licitud, el 4 de febrer de 2020), i per tant, s'ha de desestimar la reclamació per manca d'objecte, sens perjudici de que aquesta Comissió pugui emparar una futura reclamació d'accés a aquesta informació si la persona reclamant la sol·licita a l'Administració en un nou procediment, d'acord amb els requisits dels articles 26 i 27 LTAIPBG, i l'Administració no li lliura dins del termini establert.

Paraules clau: Ajuntament. Persona interessada. Procés de selecció. Reclamació contra lliurament parcial. Requisits de la reclamació. Esmena. Informació futura. Manca d'objecte.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. L'11 de maig de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 215/2020, presentada contra l'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat, en relació amb la petició indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. La Reclamació presentada l'11 de maig de 2020 indica que "com a part interessada en l'expedient del procés de selecció de la convocatòria per a la provisió de tres places de tècnic/a d'ocupació de l'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat, publicat en el DOGC Núm. 7788, en data 15.1.2019". Fa constar que l'administració hauria donat resposta a la seva petició i que la informació li hauria estat lliurada parcialment. I fonamenta la seva

reclamació de la manera següent: “El 29 d'octubre de 2019 vaig sol·licitar la consulta de l'expedient anteriorment citat del qual soc part interessada i després d'insistir i realitzar-ho per diverses vies i instàncies em van deixar veure part de l'expedient el 10 de febrer de 2020. Des d'aquella data s'han incorporat nous documents que es van comprometre a facilitar-me i no l'han complert, ara que ha acabat el procés vull poder tenir accés a tot l'expedient.”

L'escrit de reclamació annexa, com a documentació requerida (còpia de la sol·licitud d'informació prèvia a l'Administració i la resposta que n'hagi obtingut) còpia o transcripció de diversos correus electrònics intercanviats amb personal de l'Ajuntament entre el 15 de gener i el 3 de febrer, demanant consultar “el meu expedient de selecció de tècnic d'ocupació” i en altres “tot l'expedient del procés selectiu de tècnic d'ocupació”. En el correu de 3 de febrer la persona reclamant fa referència a que hauria demanat aquest accés per una instància primera que li hauria estat denegada per Recursos Humans, i que hauria presentat una segona instància demanant-lo, que li hauria estat estimada el 13 de gener, però que encara no se li havia facilitat l'accés. No aporta, tanmateix, com és requerit, còpia de les instàncies en què hauria sol·licitat l'accés a l'expedient, ni de les respostes obtingudes, la primera desestimària i la segona, de 13 de gener, estimatòria. Finalment, adjunta a la reclamació còpia del Decret d'Alcaldia 2019/2486, de data 18 de juliol de 2019 que publica la relació de persones admeses i excloses, identificades exclusivament pel seu DNI, i la indicació de si han acreditat els coneixement de català i castellà, el nom de les persones membres del tribunal qualificador i la data de celebració de les dates de les successives proves.

3. El 14 de maig de 2020 la GAIP requereix a la persona reclamant que esmeni la reclamació, als efectes d'aportar una còpia registrada de la seva sol·licitud d'accés a l'expedient que ara es reclama, i la resposta de l'administració a aquesta sol·licitud, amb l'avertiment que si no aporta aquesta documentació dins el termini de deu dies, se la tindrà per desistida de la seva Reclamació, de conformitat amb el que estableix la legislació de procediment administratiu a l'article 68.
4. El 19 de maig de 2020 la GAIP rep la resposta al requeriment d'esmenar la documentació aportada amb la reclamació. La persona reclamant fa constar en un formulari que “El 10 de febrer de 2020 se'm va deixar veure part de l'expedient amb el compromís de citar-me per a veure la resta de l'expedient, cosa que no ha passat. Vaig fer un recurs d'alçada l'11 de febrer de 2020 del qual es notifica resolució el 2 de març de 2020, amb la denegació de tot el que he sol·licitat, i s'ha omès el poder veure l'expedient en la seva totalitat. És una situació d'indefensió i se m'ha ignorat.”

Adjunta un escrit de la reclamant no registrat d'entrada i identificat com a "recurs d'alçada contra la resolució 1461/2018/270 de data 13/01/2020" que concreta la seva pretensió de la manera següent: "sol·licito que es tingui per interposat el recurs d'alçada i que en virtut de les argumentacions exposades, es declari anul·lat el procés de selecció de tres places de tècnic d'ocupació, i que, subsidiàriament al fet que anul·lin el procediment, demanar que s'anul·li la pregunta 42 i no s'anul·lin les preguntes 33 i 39". El recurs conté un seguit d'argumentacions al voltant de la dificultat excessiva d'algunes preguntes o la procedència d'altres, que són alienes a aquest procediment. Conté, tanmateix, dues referències que tenen relació amb el que és l'objecte d'aquest procediment. Al punt segon del recurs presentat per la reclamant, en termes literals, i en relació amb l'accés al seu expedient, fa constar el següent:

"Fins a data 10 de febrer, se m'ha negat sistemàticament poder veure les actes del procés i tots els altres documents que formen part del mateix expedient ja que sóc part interessada, tal com he expressat, per darrera vegada, en la Instància en data 4 de febrer de 2020: "En relació amb l'expedient del procés selectiu de 3 places de tècnic d'ocupació, vull exercir el meu dret a consultar-ho íntegrament i qualsevol nou document a mesura que es vagi incorporant a l'expedient. En la revisió d'examen, en data 29 d'octubre 2019, que vaig demanar per instància al tribunal només em va atendre recursos humans i em van negar la consulta del meu expedient. Per aquest motiu vaig fer una altra instància, el 14 de novembre de 2019 sol·licitant novament l'accés a l'expedient. En resolució de data 13 de gener de 2020 se m'ha reconegut aquest dret explícitament però no s'ha materialitzat. El dia 15 de gener de 2020 em poso en contacte per correu electrònic amb el president del tribunal, per a exercir el meu dret a consultar citat expedient, i em comunica que això ho porta recursos humans. Em poso en contacte amb recursos humans per correu electrònic el mateix 15 de gener de 2020 que no respon fins el dia 31 de gener de 2020 dient-me que no s'encarreguen des de recursos humans i que ho he de demanar al tribunal. Reclamo una altra vegada consultar el meu expedient el més aviat possible tot posant de manifest que les injustificades dilacions en l'exercici del meu dret, siguin intencionades o no, em perjudiquen creant indefensió". I al punt tercer de l'escrit de recurs d'alçada la persona reclamant fa constar el següent: "3- Un cop vist part de l'expedient en data 10 de febrer de 2020, no consta acreditat que la vocal del tribunal la senyora xxx sigui personal funcionari o personal laboral indefinit d'alguna administració pública de la mateixa categoria o superior de les places convocades."

Annexa, finalment, còpia del Decret d'Alcaldia 2020/945, de 29 de febrer de 2020, que resol desestimar el recurs d'alçada abans indicat, així com un altre que la persona reclamant hauria presentat amb data 13 de gener, amb base als arguments i fonaments jurídics que s'hi contenen, que fan referència als arguments relacionats amb la petició

principal del recurs, però no fan cap referència a l'accés a l'expedient, objecte d'aquest procediment.

5. El 22 de maig de 2020, la GAIP requereix novament a la persona reclamant que aporti una esmena per concretar l'objecte de la reclamació, tot especificant si el que reclama és l'accés a la informació nova que s'ha anat incorporant a l'expedient de referència a partir del dia 10 de febrer de 2020, data en què va consultar l'expedient, tal i com es fa constar en el primer formulari de Reclamació, o bé si el que reclama és la part de l'expedient que ja existia al mes de febrer, però que no li haurien deixat consultar i, si és aquest el cas, que concreti què ha vist i què no li haurien deixat veure. Al mateix requeriment, la Comissió l'adverteix que si no satisfà l'esmena en el termini de deu dies es considerarà que desisteix de la seva Reclamació, de conformitat amb el que estableix la legislació de procediment administratiu a l'article 68.
6. El 24 de maig de 2020 té entrada a la GAIP la resposta de la persona reclamant a la segona petició d'esmena, que no respon en els termes duals en què se li ha demanat la concreció per part de la GAIP, sinó que es limita a dir "Concreto l'objecte de la reclamació, l'accés a la informació de l'expedient sencer, des de l'inici fins al final".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP, contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública i admissibilitat de la reclamació.

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que es presenta en relació amb ja que es presenta en relació amb una sol·licitud d'informació adreçada a una administració obligada per l'LTAIPBG, d'acord amb l'article 3.1.a LTAIPBG.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". De la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el

seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. *Sobre l'afectació del procediment pel Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel que es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel covid-19.*

La disposició addicional tercera del Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel Covid-19, disposa la suspensió dels terminis dels procediments administratius, tret que s'apreciïn causes d'interès general o perjudicis greus en els drets de les persones interessades en procediment que justifiquin la seva continuïtat.

Aquesta suspensió dels terminis administratius no eximeix a la GAIP de continuar impulsant el procediment de reclamació, tal i com l'obliga l'art. 71 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i atès que la GAIP està dotada de mitjans electrònics que li permeten continuar amb la seva funció amb ple respecte de les mesures de confinament i sense perjudicar la finalitat de la declaració de l'estat d'alarma. En conseqüència, la GAIP continua la tramitació i, si s'escau, resolució o mediació de les reclamacions d'acord amb el seu procediment, en atenció a l'interès general en garantir l'empara legal efectiva atorgada per l'article 39 LTAIPBG a totes les persones que s'han vist prèviament perjudicades en el seu dret a accedir a la informació pública i en la mesura que s'hi aportin les dades necessàries per poder decidir amb ple coneixement de causa.

En aquest cas, els antecedents posen de manifest que la Comissió, amb la documentació presentada per la persona reclamant, pot resoldre aquesta reclamació. D'altra banda, cal presumir el consentiment de la persona reclamant en la continuació del procediment i la seva resolució considerant que el seu interès en obtenir-la és inherent a l'acció de reclamació que ha exercit. Tenint en compte aquestes circumstàncies, no resulta adequat aplicar la suspensió prevista per la disposició addicional 3a del Reial Decret 463/2020 i és procedent finalitzar aquest procediment de Reclamació amb aquesta Resolució.

3. Sobre l'objecte de la reclamació

L'escrit de reclamació no adjuntava, com és requisit, la còpia de la sol·licitud d'informació que s'esmentava com a objecte de reclamació, de 29 d'octubre de 2019 segons identificava la persona reclamant, ni tampoc la resposta obtinguda de l'Administració, estimatòria de l'accés, de 13 de gener, segons la còpia de l'e-mail annexat, de 15 de gener.

Malgrat haver estat requerida a aportar aquesta documentació, la persona reclamant va aportar-ne una de diferent: un recurs d'alçada demanant l'anul·lació d'un procés de selecció i la resolució desestimatòria del mateix. Aquest fet podria comportar, per sí sol, la inadmissió d'aquesta reclamació, però tanmateix, aquesta Comissió, en benefici de l'acció de la persona reclamant en defensa i garantia del dret d'accés a la informació, admet com a documentació acreditativa de la sol·licitud d'accés la que es conté en el recurs d'alçada aportat en l'esmena.

En aquest recurs, la reclamant fa referència a què en una instància de data 4 de febrer de 2020, que tampoc aporta, hauria demanat el següent: "En relació amb l'expedient del procés selectiu de 3 places de tècnic d'ocupació, vull exercir el meu dret a consultar-ho íntegrament i qualsevol nou document a mesura que es vagi incorporant a l'expedient". Admetent que la referència a aquesta sol·licitud d'informació el recurs d'alçada és l'objecte d'aquesta reclamació, el primer que cal assenyalar és que la sol·licitud no és admissible en relació amb la petició de nous documents que es vagin incorporant a l'expedient. I això perquè el procediment

de sol·licitud d'informació de l'LTAIPBG empara l'accés a la informació preexistent a mans de l'Administració, però no la informació encara no existent o futura. Així es desprèn del requisit de possessió material a què es vincula la definició d'informació pública que, als efectes dels drets i obligacions derivats de la legislació de transparència, en fa l'article 2.b LTAIPBG. I a aquests efectes, la referència temporal a la què s'ha de referir la informació és la de la data en què es sol·licita, de manera que seria informació pública la que prèviament a la sol·licitud existís a mans de les administracions, i no ho seria la que en aquella data encara no existís.

Per tant, la sol·licitud i la reclamació s'han d'inadmetre parcialment en relació amb la petició d'informació futura que es vagi incorporant a l'expedient a partir del moment en què es formula la sol·licitud, el 4 de febrer de 2020.

Quant a l'accés a l'expedient amb la documentació que constés en ell prèviament a aquesta data, la sol·licitud és admissible. Tanmateix, sembla desprendre's de l'escrit de recurs d'alçada aportat per la persona reclamant que els successius impediments que hauria trobat per accedir a l'expedient relatats en la instància de 4 de febrer que transcriu entre cometes, haurien cessat el 10 de febrer, data en la què se li hauria facilitat l'accés a l'expedient. Així es desprèn de les referències que es contenen en el recurs en el seu punt 2 ("Fins a data 10 de febrer, se m'ha negat sistemàticament poder veure les actes del procés i tots els altres documents que formen part del mateix expedient..." i 3 ("Un cop vist part de l'expedient en data 10 de febrer de 2020), igual que es fa constar en l'escrit de reclamació ("...em van deixar veure part de l'expedient el 10 de febrer de 2020. Des d'aquella data s'han incorporat nous documents que es van comprometre a facilitar-me i no l'han complert, ara que ha acabat el procés vull poder tenir accés a tot l'expedient").

L'accés materialitzat el 10 de febrer de 2020, si comprenia tota la informació de l'expedient anterior al 4 de febrer de 2020, suposaria la satisfacció de la sol·licitud prèvia a la reclamació, motiu pel qual la reclamació s'ha de desestimar, per manca d'objecte. Per al cas que l'accés realitzat el 10 de febrer hagués estat només parcial sempre en relació amb la documentació preexistent al 4 de febrer, la reclamació s'hauria d'estimar en relació amb aquesta informació preexistent i no lliurada, i sembla que fins i tot estimada per resolució de 13 de gener, segons afirma la reclamant.

Però el cert és que la redacció de la reclamació ("des d'aquella data s'han incorporat nous documents que es van comprometre a facilitar-me ... ara que ha acabat el procés vull poder tenir accés a tot l'expedient") apunta clarament a què el que es demana és la informació que s'ha incorporat posteriorment al 10 de febrer i fins a la finalització del procediment. Igualment, la redacció de la primera esmena formulada també apunta a què el 10 de febrer hauria vist la part de l'expedient que existia aleshores, i que la reclamació es presenta pel fet que s'hauria incomplert el compromís de deixar-li veure la resta de l'expedient quan s'incorporés nova

informació (“El 10 de febrer de 2020 se'm va deixar veure part de l'expedient amb el compromís de citar-me per a veure la resta de l'expedient, cosa que no ha passat), cosa que, com ja ha quedat establert, resulta inadmissible com a objecte d'aquest procediment. I, finalment, el fet que el recurs d'alçada, en el punt 3, quan fa referència a què ja ha consultat l'expedient, no formuli cap queixa pel fet que l'accés hagués estat parcial o se li hagués denegat informació que hi constava, confirmaria que la persona reclamant va accedir a tota la informació incorporada a l'expedient reclamat en aquella data.

En tot cas, per tal d'assegurar-ho, es va demanar com a segona esmena a la persona reclamant que concretés si demanava la informació incorporada a l'expedient amb posterioritat a la data en què va fer l'accés (10 de febrer) o si demanava informació que ja existia el 10 de febrer però que no li haurien permès veure, i en aquest cas, que concretés quina. I la resposta de la persona reclamant (“demano accés a l'expedient complet”) tot i no respondre d'acord amb els termes duals que se li havia requerit, deixa clar que el que es reclama (l'expedient complet d'un procés ja acabat) és informació no inclosa en la sol·licitud d'accés a un expedient aleshores incomplet d'un procediment encara en tràmit.

Per tant, cal entendre que l'accés a l'expedient del 10 de febrer ha satisfet adequadament la sol·licitud en la part que era admissible (consulta de la informació preexistent a l'expedient en la data en què va formalitzar la sol·licitud, el 4 de febrer de 2020), i per tant, s'ha de desestimar la reclamació per manca d'objecte, sens perjudici de que aquesta Comissió pugui emparar una futura reclamació d'accés a aquesta informació si la persona reclamant la sol·licita a l'Administració en un nou procediment, d'acord amb els requisits dels articles 26 i 27 LTAIPBG, i l'Administració no li lliura dins del termini establert.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 28 de maig de 2020, resol per unanimitat:

1. Inadmetre parcialment la Reclamació 215/2020 en relació amb la informació inexistente a la data de la sol·licitud d'informació, de 4 de febrer de 2020.
2. Desestimar parcialment la Reclamació en relació amb l'accés a l'expedient íntegre a data 4 de febrer de 2020, per manca d'objecte, considerant que l'accés ja s'ha materialitzat amb anterioritat a aquesta reclamació.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 215/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, sens perjudici del què disposa la disposició addicional tercera del Reial decret 463/2020, de 14 de març, pel que es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel covid-19.